

CD **Hromosvodu** mám od loňského podzimu a střídavě putuje mezi rádiem a domovem. Od počátku jsem měl v úmyslu o CD něco napsat, od počátku jsem byl přesvědčen, že se jedná o desku na naše poměry ve folkovém rybníčku či folkrockové bystřině nadprůměrné, ale stále bylo pro mě nějak neuchopitelné. CD bylo i jedním z mých tipů při hlasování o folkovém Andělovi, ale jeho nešťastné načasování na podzim (jakkoliv se jmenuje

**Zi**

### ***mní čas***

) zřejmě způsobilo, že si ho moji kolegové nepovšimli a volili tradiční a vyzkoušené hodnoty. Od prvního poslechu album zaujme plným, kompaktním a sebevědomým zvukem. Další poslech budete potřebovat k tomu, abyste dešifrovali složky, ze kterých se muzika Hromosvodu skládá – škatulka „folkrock“ je prostě málo. Pro nejvšeobecnější zařazení by mohla stačit, ale nepopíše hudbu úplně – tak je pestrá vlivy, které do sebe vstřebává. Tak tedy rytmický folkrock. Instrumentací se blíží trochu k folklóru z té rockové části spektra (ale pozor – neexploatuje folklór, jen se tak jakoby dívá tím směrem a přináší ozvěny toho, co se tam hraje). Místy se smyčce dostávají téměř k severské muzice, ale spíše té britské civilizované odrůdě, žádné hluboké kořeny. Melodicky je deska zaplněna několika výraznými popěvkami, které si zapamatujete i zamilujete hned (*Tanečnice*), i složitějšími kompozicemi, trochu se obracejícími do sebe, z hlediska tempa najdeme písničky svižné, i ty, které vyžadují spíše zastavení se a zklidnění při poslechu. Hromosvod nám na desce dává prostor jak pro vychutnání pestrých a košatých instrumentálních pasáží, ale na druhou stranu i textových sdělení, při kterých se muzika ukáží a tiše slouží vyznění textu. Textově je Hromosvod místy drzý a rozverný, chvílemi naopak přemýšlivý nebo zasněný. Hned první tři písně desky působí souladem muziky a textu mysticky až obřadně, ale opět – tak nějak civilně, nic nepředstírají a nehrají si na Song s Posláním. Čtvrtá *Tanečnice* pak naznačí, že po čase meditací přichází čas zábavy. A byl nejvyšší čas, už už jsem se bál, že bude deska trpět „nemocí jednoho autora“. Autorem téměř všech písní je

### **Ondřej Fencel**

– výjimka, vyvracející můj názor, že by všechny písničky alba neměl skládat jeden autor, jinak bude nudné. Tady se to naprosto nestalo, a pokud si vzpomínám, i předchozí deska skupiny nenudila. Tím „autorem téměř všech písní“ mám na mysli, že na desce jsou dvě výjimky – *Pieces Fish*

je skladba převzatá od

### **G. Harissona**

. (Což tak trochu podtrhuje to, co se tu snažím celou dobu vyjádřit – v tomto konkrétním případě Hromosvod nečerpá od Beatles, ale jen od jednoho z nich, toho, který byl tak osobitý, že se nestal sólovou hvězdou. Hromosvod si vybírá z hudebních vlivů ty, které jsou výrazné, ale ne většinové – proto píšu o Británii a ne rovnou o Keltech nebo Irech či Skotech). Druhou je skladba

*Spolu,*

kde autorem hudby je

### **František Nedvěd**

. Tady jen tak virtuálně pokývám hlavou... Texty přitom čerpají z různých myšlenkových zdrojů, a tak v nich můžeme najít verše jako

„*auta se broděj ulicema jak náký remorkéry*“

, ale také

„*měsíc si nasadil pletenou čepici.*“

Tak asi takhle ta deska je pestrá a bohatá ve všech svých attributech. Po jejím poslechu jsem,

## Hudbosvod

Napsal uživatel Miloš Keller  
Čtvrtek, 21 Duben 2011 20:19

---

co do perspektiv českého folku, trochu optimističtější.

{desky 746}